

paa det Tidspunkt, da Laanet blev optaget. Det vilde altsaa være at slaa Benene fuldstændig væk under den Grundbetragtning, man den Gang gjorde til Regeringens og Partiet Venstres Grundbetragtning, om man nu vilde gaa med til et Forslag, som jo vilde gøre disse Laan meget mere byrdefulde til deres sidste bitre Ende, end det blev fremstillet i sin Tid, da man med saa kort Varsel som overhovedet muligt fik den danske Rigsdag til at vedtage disse Laan. Det forekommer mig, at der allerede heri ligger en Ting, som maa binde ud i Fremtiden.

I øvrigt var det interessant at lægge Mærke til, at den højtærede Finansminister aabent og ærligt indrømmede, at han erkendte, at Handelsbalancen havde en meget betydelig Indflydelse paa hele dette Spørgsmaal. Her er han i nøje Overensstemmelse med det, som vi stedse fra vor Side som Parti har hævdet, uagtet der jo — det skal jeg villig erkende — indenfor Partiet findes Folk, der staar paa et andet Standpunkt. Jeg gaar ud fra som en given Ting, at det konservative Parti vil fastholde sin Stilling til disse Spørgsmaal, saaledes som vi hidtil har staaet fast paa den: at vi vil optage en Forhandling om de Spørgsmaal, en ærlig Forhandling, hvor man vil stræbe at naa til det bedst mulige Resultat, men at det maa være Forudsætningen, at man kan overbevise os om, at de Forslag, der fremsættes, ikke blot ikke er direkte skadelige, hvad adskillige af dem, som har været fremsat, maa siges at være, men ogsaa har en Mulighed for at virke til Gavn for det overordentlig vigtige Spørgsmaal, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann beklagede sig i Dag over Landstingets Stilling og den stærke Modstand, man havde mødt der. Overfor dette vil jeg gerne sige, at det, man fra den nuværende Regerings Side gjorde før Valget, var, at man fremstillede sig som Folk, der var stærke nok til at løfte Byrden, ganske uanset, at man havde Modstanden i Landstinget. Vi mindes jo alle, hvorledes den nuværende højtærede Socialminister stod og raabte — eller udraabte, skal man maaske sige —: Lad os dog faa en Regering! Det var blot dette, at man skulde have nogle stærke Mænd til, som kunde løse denne Opgave. Og saa har det vist sig, at disse stærke Mænd, som det er sagt saa ofte, aldeles ikke har været i Stand til at løse Opgaven. Det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa rigtigt sagde, det kom an paa, Forhandlingsdygtigheden, Evnen til at forhandle sig frem, det har denne Rege-

ring, som det ærede Medlem ogsaa sagde, ikke vist sig i nogen som helst Grad at være i Besiddelse af. Man regnede den Gang med Modstanden fra Landstinget, men man mente sig tilstrækkelig stærke og behændige til at kunne overvinde denne Modstand eller gøre den til en Medvirken, hvad man nu vil.

Der var en Ting, man vilde og ganske klart satte sig som Maal — og det er en Ting, der gør en Fortsættelse af det nuværende Styre saa overordentlig betænkelig —, det var det, at man vilde administrere. Der har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnt et Eksempel, som ogsaa jeg havde tænkt mig at fremdrage, fordi det er saa overmaade betydningsfuldt, nemlig dette, at man tænker paa at lægge Fyr- og Vagervæsenet fra Marineministeriet over til Erhvervsministeriet. Vi er under Marineministeriets Bestyrelse af disse Anliggender naaet saa vidt, at det overalt i Udlandet anerkendes, at vi er meget vidt fremme. Man kan derfor ikke med nogen som helst Grund sige, at disse Institutioner har været vanrøgtede eller ikke har løst deres Opgaver fuldt ud. Og nu er det jo en Gang saa, at vil man foretage en Forandring, bør man dog kunne give gode Grunde for Forandringen, det er ikke tilstrækkeligt at sige: Det passer os nu bedst saaledes. Der er meget stor Udsigt til, at man vil slaa adskilligt i Stykker ved at lægge disse Ting om. Og jeg vil gerne tilføje — det er Grunden til, at jeg nævner det, efter at det har været nævnt i Forvejen —, at der jo i den Betænkning, der blev afgivet af Orlogsværftskommissionen, var et Afsnit, der handlede om disse Spørgsmaal, og dette Afsnit vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne citere. Der staar Side 35: „Da disse Institutioner imidlertid paa adskillige Omraader er stærkt knyttede til Flaaden og bl. a. under en Neutralitetsperiode er et nødvendigt Led i Samarbejdet med Flaaden, for at denne paa tilfredsstillende Maade skal kunne løse de den paahvilende Opgaver til Sikring af Farvandenes Neutralitet, og da endvidere Behandlingen af mange af de Sager, der vedrører Fyr-, Vager- og Lodsvæsenet, kræver maritimt Sagkundskab, vil det være formaalstjenligt, at Kontoret henhører under Admiralitetsafdelingen.“ Se, denne Betænkning er jo underskrevet ogsaa af socialdemokratiske Medlemmer; hvis jeg ikke husker meget fejl, var det den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, der sad som Medlem af denne Kommission, og han maa jo da kunne fortælle sin højtærede Kollega, Afrustningsministeren, at det er